

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدين يوم وبر زنده يك تن مباد
همه سر به سرتون به کشنن دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر، اسن - المان

سُکر غرور

ای که شدی محترم ، با قلم روزگار
صفحة کاغذ شده ، پُر خط و نقش و نگار
حرمت اهل قلم دان ، که نماید ترا
زیور پُر ارزش ، همچو در شاهوار
مستی به اندازه کن ، موقف خود را شناس
ورنه شود راز تو ، پیش همه آشکار
دست تملق بیرون ، سجده مکن بر دری
آنکه به ظاهر گل و ، لیک به باطن چو خار
کار تو باشد همیش ، ریب و ریا و دغا
مهر هوس بر جین ، صورت دل ، تایه دار
رام شد آهوى ما ، بر غَبَنْ روزگار
دانه تزویر تو ، چون لَبَنْ گرگ و مار
یاد عزیزی بخیر ، گفت ، مرا پارسال
پشه چه باشد کُند ، مرغ دل ماشکار
مست شدی از مقام ، تا که بگویند ، فلان
مُخترع مُبتکر ، کرده چنین ابتکار
ناز به اندازه کن ، سُکر غرورت شکن
تاشوی شرمدار ، پیش خداوند گار
وعد و فامیدهی ، لیک جفا میکنی
مرد نباشد یک و ، گفتة او صدهزار

ابر بیارد اگر ، میوه دهد هر شجر
آنکه ندارد ثمر ، قطع شود بهر نار
بلبل شوریده ام ، سور و نوا میکنم
در همه شهر و دیار ، دشت و دمن ، کوهسار
یارب ازین سوز دل ، ناله «نعمت» بلند
کرده رقم اینچنین ، ماند ازو یادگار